

מסורת הש"ס

א [גימין כד:] ט [ס] אסו [מסדקו] ל: טה ט.ג.א.
 ד [גי ר"ף וד"ש רבא:]
 ט [נקטן ע"ג:] א [נקטן קה:] א קדושין ט.
 ט [ע"י מוס' סוטה לג:] ד"ה ור"י וכו' ס"ל ל"י יהודה דקריאה מעבד ופליג אמתני' דהכא וס"ל דלג נמלוך ר"א ור"ע בדבר אהו, ט [ג"ל אלעזר:] א [ע"ג:] ט [שבת נא.] א [קדושין עג:] ט [וע' מוס' זמנים קט.] ד"ה וזו וכו' רבי ישמעאל בן אלישע היה כותב ספר הש"ס,

תורה אור השלם

1. ונגשה יבמתו אליו לענין היקנים וקריאה נעלו מעל רגלו וקרה בפניו וענתה ואמרה כהן יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית איתו: דברים כה ט. 2. וקרא הבהן מודם האשים ונתן הבהן על תנור אצל הבהן: היקנית ועל בן דוד היקנית ועל בן רגלו היקנית: ויקרא די די 3. והגישו אדני אל האלהים והגישו אל הדלת או אל הפתוח וקרא אדני את אנו כפוצע ועקרו לעלם: שמות כא ו

גליון הש"ס

רש"י ד"ה און און וכו' דמפורע עני ביתר. עין לעיל דף ע"ג כח"י ד"ה ושמעיה ליה ליה אלעזר וכו': רש"י ד"ה וכו' רבי מופנה וכו' לפרין והשיבין. שבת קלא ע"א ולעיל ע"ג:

הגהות הב"ח

א [גמ' מי קפיד עליה בוי דינא:] א [שם והסכרי ואמר רב יוסף וכו' כחמו הווג] תא"ל [ויב ס"ח אין זה:] א [תוב ד"ה סנדל וכו' דלכתחילה לא יטול:] ד [ד"ה אמר וכו' וכו' ישמעאל בן רבי יוסי כסוף ויושב לפני רבי היה ויוס שמת:]

מוסף רש"י

הלצה בשנים. כשרים, או בשלשה במוצאי אחד מהן קרוב או פסול. דלדל הוול לכה שיש [קטן קה:] אין הלכה כאותו הווג. אלל כח"ק דעני טלסל [קטן קה:] ונאמר להלן און. נתוורע עני טלל הפרשה לדשה. שרי נאמרה לעמה נתוורע עשיר והכפלה והמי. אחרת: נמנמות [קטן קה:]

מצות הליצה פרק שנים עשר יבמות

קד.

עין משפט גר מצוה

בז א מ"י פ"ד מהלכות יבום הלכה טז סמג עשין כג טו"ש"ע אה"ע סימן קטט סעיף ו ובסדר חלילה סעיף יא ובפירוט סדר חלילה סעיף טו [ע"י מ"י:]
 מח ב מ"י שם הלכה פ טו"ש"ע שם כהל' חלילה סעיף כג ובפירוט סדר חלילה סעיף נה:
 מבז ג מ"י פ"ג מהל' עבדים הלכה ט:
 ג ד מ"י פ"ד מהל' ממוכרי כפרה הלכה ב:
 נא ה מ"י פ"ח מהל' טומאת נדעת הלכה א סמג עשין ילו:
 נב ו מ"י פ"ד מהלכות יבום הלכה יב סמג עשין כג טו"ש"ע אה"ע סימן קטט סעיף מג:
 נג ז מ"י שם הלכה יא סמג שם:
 גה ח מ"י שם הלכה יב סמג שם טו"ש"ע שם:

מבטל עדיין וכן פי' צפ' ראוהו ז"ד (ד"ה כה) גבי שופר של עבודת כוכבים לא יתקע ואם תקע ילך ותימה דלמרי' בסוף פרק כסוי הדם (חולין פט. ושם) שופר של עבודת כוכבים לא יתקע זו ואם תקע לא ילך ומפרש הדם משום דעבודת כוכבים כמותי מכתת שיעוריה וי"ל דהתם בעבודת כוכבים

של ישראל דלא סגי לה בצטול דכי האי גונא משני צפרק לולב הגזול (סוכה לא: ושם) אהא דלמרי רבא לולב של עבודת כוכבים לא יטול ואם נטול ילך ופרין ממתני' לולב של אשרה פסול ומשני באשרה של משה ור"מ אי בעבודת כוכבים של ישראל מאי קאמר דמכתת שיעוריה והא טעונה גזיה דמפיק לה צפ' רבי ישמעאל (דף ע"ג ב:) מושס צפתר וי"ל כיון דטעונה גזיה אין כמותי שיעור גדול מזה אי"נ בעבודת כוכבים של עובד כוכבים שעבדה לדעת ישראל שטעונה שריפה ור"מ ועבודת כוכבים דעובד כוכבים מני אגבה הויא דישאל כדלמרי צפרק כל הללמים (שם דף ע"ג.) גזירה דלמא מגזיה לה והדר מבטל לה וי"ל כגון שהגביה השופר והסנדל על מנת שלא לקנותו דהא תנן (לעיל דף קא.) צמנעל שאינו שלו חליפתה כשירה ולולב איירי ציו"ט שני ובסוכה הוה מני לשנוי דאיירי ציו"ט ראשון ולא הוה צריך לאוקומי באשרה דמשה אלל משום דקתני אשרה דומיא דעיר הגדחת דלפיליו ציו"ט שני והא דנקט צמנדל של מקרובת עבודת כוכבים חליפתה פסולה הוה מני למנקט סנדל עבודת כוכבים של ישראל אלל ימחא ליה למנקט כוליה מילתא בעבודת כוכבים של עובד כוכבים ור"מ מפרש דכוהו בעבודת כוכבים דעובד כוכבים והכא לאחר ציטול והתם קודם ציטול ולאחר ציטול נמי לכתחלה לא יתקע ולא יחלוץ דמאס לענין מצוה לפי שיהיה עליו שם עבודת כוכבים אפילו אם תמחא לומר דשרי לכסות בעפר של עבודת כוכבים לכתחילה כמו בשל עיר הגדחת לא דמיא כסוי לחלילה דלענין כסוי לא חיישי' לנמיוס והא דמשני בסוכה ממני' באשרה דמשה ולא משני דעובד כוכבים וקודם צטול משום דלפילו נקטן לולב מן הדקל מבטל והא דקתני בסוף פ' כסוי הדם (חולין דף פט. ושם) לולב של עבודת כוכבים אם נטול לא ילך איירי שהלולב צמנו (ש"ל)

וישל עיר הגדחת ושל זקן העשוי לכבודו לא תחלוץ ואם חלצה חליצתה פסולה א"ל רבינא לרב אשי מאי שנא זקן העשוי לכבודו דלא להילוכא עביד רבי דינא נמי לאו להילוכא עביד א"ל אילו מסגי ביה שלוחא רבי דינא מי קפיד עליה (ט) דיינא **מתני'** חלצה (ט) בלילה חליצתה כשרה ורבי אלעזר א"פוסל (ט) בשמאל חליצתה פסולה ור' אלעזר מכשיר: **גמ'** לימא בהא קמיפלגי דמר סבר (ט) מקשינן ריבים לנגעים ומר סבר לא מקשינן ריבים לנגעים לא דכ"ע לא מקשינן ריבים לנגעים דאי מקשינן אפילו גמר דין בלילה נמי לא והכא בהא קמיפלגי מר סבר חליצה כתחלת דין דמיא ומר סבר חליצה כגמר דין דמיא (ט) רבה בר חייה קטוספאה עבר עובדא במוק וביחודי ובלילה אמר שמואל כמה רב גובריה דעביד ביחודיא מאי קשיא אי מוק סתמא תניא אי לילה סתמא תניא אלא יחידי קא קשיא ליה היכי עביד ביחודי דיחודיא קתני לה דתנן (ט) חלצה בשנים או בשלשה ונמצא אחד מזה קרוב או פסול חליצתה פסולה ור"ש ורבי יוחנן הסנדלר מכשירים ומעשה באחד שחלץ בינו לבניה בבית האסורים ובא מעשה לפני ר"ע והכשיר (ט) ואמר רב יוסף בר מניומי (אמר רב נחמן) אין הלכה כאותו הווג ואב"א כוליה נמי יחודיא קתני להו דתניא א"ר ישמעאל בר' יוסי אני ראייתו את רבי ישמעאל בן אלישע שחלץ במוק ביחודי ובלילה: בשמאל חליצתה כו': מ"ט דרבנן אמר עולא ילפינן רגל רגל ממצורע מזה להלן דימין אף כאן דימין ורבי אלעזר לא יליף רגל רגל ממצורע והתניא ר"א אומר (ט) מנין לרציעה שהיא באון הימנית נאמר כאן (ט) ואמר להלן באון אף כאן ימין אמר רב יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן מוחלפת השיטה רבא אמר לעולם לא תיפוך און און מופני רגל רגל לא מופני וכו' לא מופני מאי פירכא איכא וכו' מופני רגל רגל לא מופני רגל רגל לא מופני וכו' לא מופני ושני תולעת: **מתני'** חלצה ורקקה (ט) אבל לא קראה חליצתה כשרה יקראה ורקקה אבל לא חלצה חליצתה פסולה וקראה אבל לא רקקה רבי (ט) אלעזר אומר חליצתה פסולה ר"ע אומר חליצתה כשרה

לא מעכא דכתיב (דברים כה) ככה יעשה כל

מבטל עדיין וכן פי' צפ' ראוהו ז"ד (ד"ה כה) גבי שופר של עבודת כוכבים לא יתקע ואם תקע ילך ותימה דלמרי' בסוף פרק כסוי הדם (חולין פט. ושם) שופר של עבודת כוכבים לא יתקע זו ואם תקע לא ילך ומפרש הדם משום דעבודת כוכבים כמותי מכתת שיעוריה וי"ל דהתם בעבודת כוכבים של ישראל דלא סגי לה בצטול דכי האי גונא משני צפרק לולב הגזול (סוכה לא: ושם) אהא דלמרי רבא לולב של עבודת כוכבים לא יטול ואם נטול ילך ופרין ממתני' לולב של אשרה פסול ומשני באשרה של משה ור"מ אי בעבודת כוכבים של ישראל מאי קאמר דמכתת שיעוריה והא טעונה גזיה דמפיק לה צפ' רבי ישמעאל (דף ע"ג ב:) מושס צפתר וי"ל כיון דטעונה גזיה אין כמותי שיעור גדול מזה אי"נ בעבודת כוכבים של עובד כוכבים שעבדה לדעת ישראל שטעונה שריפה ור"מ ועבודת כוכבים דעובד כוכבים מני אגבה הויא דישאל כדלמרי צפרק כל הללמים (שם דף ע"ג.) גזירה דלמא מגזיה לה והדר מבטל לה וי"ל כגון שהגביה השופר והסנדל על מנת שלא לקנותו דהא תנן (לעיל דף קא.) צמנעל שאינו שלו חליפתה כשירה ולולב איירי ציו"ט שני ובסוכה הוה מני לשנוי דאיירי ציו"ט ראשון ולא הוה צריך לאוקומי באשרה דמשה אלל משום דקתני אשרה דומיא דעיר הגדחת דלפיליו ציו"ט שני והא דנקט צמנדל של מקרובת עבודת כוכבים חליפתה פסולה הוה מני למנקט סנדל עבודת כוכבים של ישראל אלל ימחא ליה למנקט כוליה מילתא בעבודת כוכבים של עובד כוכבים ור"מ מפרש דכוהו בעבודת כוכבים דעובד כוכבים והכא לאחר ציטול והתם קודם ציטול ולאחר ציטול נמי לכתחלה לא יתקע ולא יחלוץ דמאס לענין מצוה לפי שיהיה עליו שם עבודת כוכבים אפילו אם תמחא לומר דשרי לכסות בעפר של עבודת כוכבים לכתחילה כמו בשל עיר הגדחת לא דמיא כסוי לחלילה דלענין כסוי לא חיישי' לנמיוס והא דמשני בסוכה ממני' באשרה דמשה ולא משני דעובד כוכבים וקודם צטול משום דלפילו נקטן לולב מן הדקל מבטל והא דקתני בסוף פ' כסוי הדם (חולין דף פט. ושם) לולב של עבודת כוכבים אם נטול לא ילך איירי שהלולב צמנו (ש"ל)

עבודת כוכבים אצל לולב של אשרה משמע שנלקט מן האשרה והכי הוה מני למנקט בעמך דחס חללה קודם ציטול פסול וילפוגי בשל עבודת כוכבים עגמה אלל אגב אורחיה אתא לאשמועינן דמקרובת עבודת כוכבים אינה צטולה עולמית ואם תאמר כיון דבצטולה איירי רבא מאי קמבעיא ליה לר"ל צפרק כל הללמים (ע"ט מו.) דקל של עבודת כוכבים שצטול לולבו מהו למצוה תפשוט מדרבא דסוכה (ט) לכתחלה לא יטול ואם נטול ילך וי"ל דלרבא פשיטא ליה ולר"ש לקיש מיבעיא ליה אע"ג דפשיט ליה התם מר' יוחנן רביה מכל מקום מדרבא לא בעי למפשט: **מר** כשר חליצה בתחלת דין דמיא. לך פסולה וצירושלמי צפרק אחד דיני ממונות גרסינן מנין שדינן ציוס וגומריס בלילה שנאמר ופטו את העם בכל עת ופרין אית קרא לשעבר אלל מנין שאם טעו ודנו בלילה שדינס דין ת"ל ופטו את העם בכל עת וכו' דומה שהוה טעות ועוד ללא פריך ספיר אגומרינן בלילה ואית קרא לשעבר אלל גרסינן איפכא מנין שטעו ודנו בלילה שדינן דין שנאמר ופטו את העם בכל עת ואית קרא לשעבר אלל מנין שגומרינן בלילה וכו' וגמרא שלנו (סנהדרין דף לד:) מוקין נמי האי קרא לגומרינן בלילה והרבנן דברי ישי צירושלמי שצריך להפסס: **אי** מוק סתמא תניא. הוה מני למיפרך אימור דלמרי רבנן צדיעבד לכתחלה מני אמור אלל פריך אדשמואל שלא הקפיד אלל על מה שעשה כיחידא ומסיק כרבי ישמעאל בן אלישע והוה עשה כן לכתחלה: **אמר** רבי ישמעאל בן רבי יוסי אני ראייתו את רבי ישמעאל בן אלישע. כך תמוז בספרים וקשיא לר"י איך יתכן שראה רבי ישמעאל בן רבי יוסי את רבי ישמעאל בן אלישע שנהרג קודם רבי עקיבא ורבי ישמעאל (ט) כסוף ויושב לפני רבי יווס שמת ר"ע ונדל רבי (ט) ומיהו אין למחוק הספרים צבטיל כך כי מה צריך שרבי ישמעאל צרבי יוסי היה כפוף ויושב לפני רבי כי גם רבי יוסי אצלו הוה קיים היה כפוף ויושב לפני רבי ונמאי דפירש ר"י דמרי רבי ישמעאל בן אלישע הוה אחי שפיר דלותו שנהרג היה זקנו של אותו רבי ישמעאל בן אלישע שראוהו רבי ישמעאל בן רבי יוסי דאפשר שחיה הרבה אחר רבי עקיבא (ט) והא